

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Et ibunt hi in supplicium æternum: Iusti autem in vitam æternam. Quod
ageres judicatus si posses, hoc ipsum debes agere judicandus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

as vel conservandis reserves? Et cum est assis dandus pauperi, audebis negare te quidquam habere quod dones, nec timebis comparere Iudici qui tam severe de his te monuit, nec timebis illam sententiam: *Discede à me maledictus, discende in ignem aeternum, Esurivi enim & non dedisti mihi manducare.* O mi frater, numquid ferreæ sunt carnes nostræ ut non contremiscent? Et quæ plura sanctus Augustinus in 1. parte. Dominica 1. Adventus.

Et ibunt hi in supplicium aeternum, Iusti autem in vitam aeternam.

Quod ageres iudicatus si posses, hoc ipsum debes agere iudicandus.

Ratio est, quia ubi est par aliquid agendi ratio, hoc pariter est agendum. Sed par est ratio tibi, ut iudicandus id agas quod ageres iudicatus; Quænam enim est ratio cur iudicatus aliquid ageret nisi ut se à pœnis redimeret? At nunc iudicandus perinde est ut se à pœnis redimat ac iudicatus? Imo est aliquid amplius quod iudicandum premit & urgeat. Primum nempe facultas agendi eum gratia quam habet iudicandus & nondum iudicatus. Deinde voluntas Dei quam probè se iudicandus ut interim dum iudicetur, aliquid agat. Ac tertio Divinus amor quo moveri potest iudicandus, cum iudicatus solo pœnatum metu moveatur.

Videsne quam multò magis iudicandus debeas agere quam ageres iudicatus? Videsne verò quam longè minus agas? An si posses dare pauperi iudicatus, negares id quod posses? Et tamen toties negas, cum sis iudicandus de illa negata quæ dare poteras pecunia! Dubitasne futurum quod dixit Christus? Credisne compensandum qui dederit, & non puniendum qui negavit? Quid est quod illud credas, & non illud? An alius Christus est qui benedictus dixit: *Venite possidete paratum vobis regnum:* & alius qui maledictus dixit: *Discede à me in ignem aeternum?* An alia causa est primæ sententiæ quam quod esurivit & passus est? & alia causa secundæ quam quod esurientis non passus est? Cur ergo qui non pavit esurientem non æquè timeat, ac alter speret qui pavit? Nec dicas te multis dare, hec non omnibus, nam si cuiquam negas cui possis & debeas, ille est in quo Christus erat pascendus. Ille est de quo dicit: *Esurivi & non dedisti mihi manducare.*

Ne vero renitens & invitus dones quidquid dones, audi subjectam Veritatem,

Si re et affectus esses, quo affectu esses vel in æternam vitam, vel in æternum supplicium, hoc ipso dare gauderes vel non date timeas quod dandum est.

Ratio est, quia medium ex divina ordinatione constitutum ad finem aliquem seu ad bonum aliquid obtinendum, vel malum evitandum, tali effectus est prosequendum quo ipse finis.

Sed dare pauperi quod dandum est, est medium ex divina ordinatione constitutum ad æternam vitam obtinendam, vel æternum supplicium evitandum.

Ergo est evidens Conclusio quæ fusè declaratur in 2. parte; Fer. 5. Hebdom. secunda in Quadrag: ubi consimilis proponitur Veritas.

Quo in cælis Corona gloriæ sumetur vultu, hoc in teris Calix sumendus est.

DENIQUE cum hæc Anni Ecclesiastici postrema sit dies, & hoc sit hodie postremum eorum omnium quæ à nobis dicenda de Christo Domino suscepta sunt: opportune videtur hæc Sapientis Ecclesiastæ Clavula posse huc derivari. *Finem loquendi pariter omnes audiamus: Escl. 12. 1. Deum time, & mandata eius observa: hoc est enim omnis homo: & cuncta quæ sunt adducet Deus in iudicium pro omni errato, sive bonum sive malum illud sit.*

In quibus verbis illud præsertim expendendum esset quod ait *hoc esse omnem hominem ut Deum timeat & mandata eius observet.* Quasi diceret, hoc eius esse bonum, hunc eius esse finem, & hanc eius esse Moralem quam vocant essentiam, sicut naturalis eius est ut sit corpus situs ex anima & corpore. Nam quod forma est in physicis & naturalibus, hoc est finis in moraliibus. Sicut forma dat esse rei, sic & finis. Sicut forma dat esse physicum, sic finis dat morale. Sicut anima quæ est forma corporis dat esse physicum homini, sic Timor Dei qui finis est hominis dat illi esse morale. Creatus est quippe homo ad hunc finem ut Deum suum timeat & reveretur, ac tandem observatis eius mandatis salvus fiat ipsum videndo & amando in æterna felicitate. Sicut itaque diceretur de homine quod habere animam & corpus hoc est esse omnem hominem naturaliter & physicè sumptum, sic planè Deum timere & eius mandata observare, hoc est omnis homo moraliter consideratus. Et sicut

finis